

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Una finestra al món

Si parlem d'una finestra vol dir que ens referim a un espai per on circulen des dels aires més xardorosos fins als més glacials, passant per les cadències dels forts, tebis i suaus. També és cert que es pot tancar i obrir a voluntat; cal només ser prou entenimentat i diligent. Tanmateix, estem parlant d'una finestra simbòlica que té la seva aplicació a la pantalla de l'ordinador, o del mòbil, utilitzats com a mitjà de comunicació, informació, curiositat o entreteniment. El seu ús s'ha universalitat de tal manera que s'ha fet imprescindible en l'organització laboral i en la interrelació personal. Fins i tot les persones grans s'han vist obligades a posar-se al dia en aquesta matèria; també l'Església ofe-

reix el seu missatge i la seva assistència als qui naveguen per la xarxa. Precisament aquesta festa de l'Ascensió que avui celebrem —abans, setè diumenge de Pasqua— se'ns proposa com a Jornada dels Mitjans de Comunicació Social. Per això, el Full d'avui dedica a aquest tema les seves pàgines centrals. A semblança de les altres jornades que anem desgranant durant l'any, ens arriba amb el seu lema, el seu cartell, el seu missatge pontifici que l'actual papa, Benet XVI, conclou amb la següent invocació: «A Maria, el silenci de la qual "escolta i fa florir la Paraula", confio tota l'obra d'evangelització que l'Església realitza a través dels mitjans de comunicació social.»

Diumenge de l'Ascensió del Senyor | Cicle B .....

Lectura dels Fets dels Apòstols (1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

Salm responsorial (Salm 46)

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so de corns puja el Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat... [...]

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangelí. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llengüatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar pertot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.

2

full

Contemplar l'Ascensió | Mn. Marc Majà i Guiu .....

«Jesús (...) tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.» Aquest és el missatge que van sentir els apòstols just després de presenciar l'Ascensió del Senyor. El significat primer d'aquestes paraules és clar: la partença de Jesús cap al cel no suposa la seva separació definitiva d'aquest món, sinó que, al contrari, és el camí necessari previ que ell ha de seguir abans del seu retorn, com a Jutge i Rei, a la fi dels temps.

Tanmateix, el missatge de l'Ascensió ens brinda, a més, un segon ensenyament. El fet que «Jesús (...) tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel» ens diu que, en la mesura que

el creient contempli l'Ascensió de Jesús (això és, que faci experiència que ell és viu, en el cel, amb Déu Pare), aquest creient serà capaç de descobrir com Jesús es fa realment present en la seva vida. Dit d'una manera més senzilla: si jo crec fermament que Jesús és viu i que ha pujat al cel, estic més a punt per a veure'l tornar en la meua vida.

Fem com els Apòstols: després que Jesús va deixar aquest món, ells no es van sentir abandonats pel seu Mestre, ja que van contemplar amb fe com ell pujava al cel i, per tant, restaren confiant que ell tornaria a fer-se present en les seves vides. Contemplem-lo vivent en el cel i el descobrirem vivent al nostre costat.

Sereu batejats amb l'Esperit Sant (Ac 1,5) | Romà Casanova, bisbe de Vic ..

En el llibre dels Fets dels Apòstols trobem el relat de l'Ascensió de Jesús al cel. Quaranta dies després de la seva resurrecció, en els quals es va aparèixer als deixebles, ara puja al cel i comença l'hora de l'Església, l'hora de la presència de Jesús enmig dels seus deixebles i, per ells, enmig del món. Aquesta presència de Crist és realitat per mitjà de l'Esperit Sant. Tal com llegim en els Fets dels Apòstols, Jesús va dir als seus deixebles: *No us allunyeu de Jerusalem; espereu-hi aquell que el Pare ha promès i que us vaig anunciar: Joan va batejar amb aigua, però vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant* (1,4-5).

L'Esperit Sant és la promesa del Pare i el do que Jesucrist fa a la humanitat per mitjà del seu misteri pasqual. L'Esperit Sant és el do increat, el primer dels dons que ens arriba per la redempció duta a terme per Crist. L'Esperit Sant és el do per excel·lència que rebem els cristians en el baptisme. I tots els misteris del baptisme i de la vida cristiana es resumeixen en el fet de rebre el do de l'Esperit Sant. Tots els altres dons, carismes i ministeris que rebem en la nostra vida cristiana tenen en el do de l'Esperit Sant la seva font principal i única.

Durant tot aquest curs pastoral ens acompanya el tema de la confirmació i de l'acció de l'Esperit Sant en el cor del creient i en el cor de l'Església. Des d'aquestes pàgines reflexiono moltes vegades sobre aquest tema, amb el convenciment que això

és una pluja suau en el cor dels qui llegiu i escolteu, per tal que l'Esperit Sant es renovi en els vostres cors i en les vostres parròquies i comunitats.

Per això en aquest diumenge de l'Ascensió us demano que durant els dies que precedeixen a la Pentecosta d'aquest curs incrementeu la vostra pregària demanant la promesa del Pare, l'Esperit de la veritat, que Jesús vol vessar de nou a mans plenes en el nostre cor; una pregària individual i comunitària en comunió amb l'Església apostòlica, la dels inicis i la de sempre, i amb Maria, la Mare del Senyor, per a demanar humils i esperançats el do de l'Esperit Sant. Necessitem l'Esperit Sant que sempre ve per renovar-nos. Som cristians perquè creiem en la força de l'Esperit en el nostre cor per a renovar la nostra vida, la nostra família, la nostra comunitat, la nostra diòcesi, el nostre món. Demanem al Pare que siguem dòcils a les inspiracions de l'Esperit renovador.

Les delegacions episcopals de Catequesi i de Joves ens conviden a celebrar una jornada sobre la confirmació. Serà el dissabte vinent, 26 de maig, vigília de la Pentecosta; un dia per a esperar junts la promesa del Pare, reflexionant, pregant, compartint. A les set del vespre i a la catedral, presidirà la Vigília de la Pentecosta i administrarà la confirmació. A la jornada i a la vigília us hi convido per a viure la Pentecosta d'aquest any especial a la nostra diòcesi, per a ser «batejats» de nou amb l'Esperit Sant.

Agenda litúrgica de la setmana .....

20 □ Diumenge de l'Ascensió del Senyor / Cicle B. Sant Bernadí de Siena, prevere, (†1444). Sant Boi, màrtir (s. III).

Lectures: Fets 1,1-11 / Salm 46 / Efesis 1,17-23 / Marc 16,15-20

Litúrgia de les hores: Setmana III

21 □ Dilluns. Santa Virgínia, verge (?). Sant Secundí, màrtir (ss. III-IV). Sant Cristòfor Magallanes, prevere i màrtir (†1927), i companys, màrtirs. *Lectures:* Fets 19,1-8 / Salm 67 / Joan 16,29-33

22 □ Dimarts. Santa Joaquina

Vedruna, religiosa (†1854). Santa Rita de Càssia, religiosa, (†1457). *Lectures:* Fets 20,17-27 / Salm 67 / Joan 17,1-11a

23 □ Dimecres. Sant Desideri, bisbe (†608). Sant Florenci, màrtir (†548). *Lectures:* Fets 20,28-38 / Salm 67 / Joan 17,11b-19

24 □ Dijous. Maria Auxiliadora. *Lectures:* Fets 22,30;23,6-11 / Salm 15 / Joan 17,20-26

25 □ Divendres. Sant Beda el Venerable, prevere i doctor de l'Església (†735). Sant Gregori VII, papa

(†1085). Santa Maria Magdalena de Pazzi, religiosa (†1607). *Lectures:* Fets 25,13b-21 / Salm 102 / Joan 21,15-19

26 □ Dissabte. Sant Felip Neri, prevere (†1595). *Lectures:* Fets 28,16-20 / Salm 10 / Joan 21,20-25

27 ■ Diumenge de la Pentecosta / Cicle B. Sant Agustí de Canterbury, bisbe (†605). Sant Juli, màrtir (†311). *Lectures:* Fets 2,1-11 / Salm 103 / 1Corintis 12,3b-7.12-13 / Joan 20,19-23

Per una comunicació objectiva i veraç .....

Fa temps que els delegats diocesans de mitjans de comunicació de Catalunya, que formem el SIMCOS, compartim una preocupació molt relacionada amb el nostre desig de transparència objectiva. Ho diem avui, en ocasió de la 46ª Jornada Mundial de les Comunicacions Socials i seguint el missatge que Benet XVI ha escrit per a aquesta ocasió, fent-nos veure que tota comunicació necessita un ambient favorable que sàpiga equilibrar veritat, silenci, paraula, imatges i sons.

Comptem amb unes tecnologies que cada dia ens sorprenen més i que posen al nostre abast una infinitat de possibilitats que hem d'utilitzar amb seny, per tal d'acostar persones, crear lligams d'amistat i fer de la convivència un espai digne per a tots. Sabem que el camp d'aquestes tecnologies és il·limitat, però que també hi ha els seus riscos; que amb elles es pot fer molt bé o molt mal, tot depèn de qui i com les utilitza, ja que la forma com comuniquem expressa qui som i com som.

A les nostres Esglésies diocesanes i en bé del treball de conjunt tenim la responsabilitat de fer un bon ús dels mitjans de què disposem i per això volem servir aquella informació que faci possible una comunicació sempre constructiva. El seu contingut ha de ser transmès amb el criteri de la veritat i amb aquell to de respecte i humanitat que el faci atractiu i proper. No podria ser d'altra manera tractant-se, en definitiva, de comunicar l'Evangeli amb paraules i fets.

Si els cristians volem seguir de debò Jesús, hem de tenir, com a mínim, la voluntat d'incidir en la societat i en les persones del nostre entorn cercant un espai comú d'entesa, de transparència, d'honestedat, de flexibilitat i de respecte envers la diferència, que sempre ens enriqueix. Sense oblidar, però, quin és el nostre lloc en el món: el lloc on rau la justícia i la solidaritat i, per tant, amb tota la força de les coses ben fetes, les que són fetes amb amor. Creiem que els mitjans de comunicació en general haurien de ser molt curosos a l'hora de fer pública una informació, assegurant-se que aquesta fos veraç. Una cura que, en ares de la veracitat i l'honestedat del que s'emeta i de qui ho emet, ha de ser encara més remarcada en els mitjans de signe cristià.

Benet XVI ens proposa actituds de fons posant al descobert la veritat i la transparència de les inten-

cions. «Es tracta —diu— de la relació entre silenci i paraula: dos moments que han d'equilibrar-se, alternar-se i integrar-se per a obtenir un autèntic diàleg i una profunda proximitat entre les persones.» Què passa, però, quan aquest diàleg es fa impossible perquè el comunicador, sota la covardia de l'anonimat, no pensa més que fer mal de manera persistent i delata la seva identitat malaltissa recorrent a la desqualificació personal i a la calúmnia?

Aquesta és la nostra preocupació i la de tots els qui estimem l'Església de Jesús: que, al costat d'una immensa majoria de professionals, homes i dones de bona voluntat que estan fent un treball excel·lent de comunicació transparent i objectiva a favor de les persones i de l'extensió de l'Evangeli, hi hagi qui caigui en la temptació d'allò que Jesús sempre va censurar: la injúria, la difamació i el judici condemnatori. Els membres del SIMCOS volem donar tot el nostre suport a les persones —bisbes, preveres, diaques, religiosos i religioses, laics i laiques cristians, com també parròquies i entitats d'Església— que des de pàgines anònimes d'internet són atacats amb calúmnies i greument ferits en la seva dignitat humana i de fills de Déu, lesionant-los el dret a la bona fama.

En la reunió dels delegats diocesans de mitjans de comunicació de Catalunya vam convenir a demanar als qui fan aquestes pàgines o les omplen amb els seus escrits difamatoris que no facin més mal i que es fixin en l'amor amb què Jesús tracta les persones; que es deixin ajudar per ell escoltant-lo de cor en la pregària i actuant des de l'amor, que en això es coneix qui és realment deixeble seu. En l'Església tots ens necessitem; fem, doncs, l'esforç de ser i de tractar-nos com a germans!

+ **Sebastià Taltavull Anglada,**

bisbe auxiliar de Barcelona i president del SIMCOS

El rol del silenci

El 24 de gener, festa de Sant Francesc de Sales, el papa Benet XVI va fer públic el seu missatge per a la quarantasisena Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que se celebra avui, a l'entorn del tema «El silenci i la Paraula, mitjans d'evangelització». Referent al rol del silenci, diu això:

«El silenci és part integrant de la comunicació i sense ell no hi ha paraules amb densitat de contingut. En el silenci escoltem i ens coneixem millor a nosaltres mateixos; neix i s'aprofundeix el pensament, comprenem amb més claredat el que volem dir o el que esperem de l'altre; elegim com expressar-nos.

Callant es permet de parlar a la persona que tenim al davant, expressar-se a ella mateixa; i a nosaltres, no romandre aferrats només a les nostres paraules o idees, sense una ponderació oportuna. S'obre així un espai d'escolta recíproca i es fa possible una relació humana més plena.

En el silenci, per exemple, s'acullen els moments més autèntics de la comunicació entre els qui s'estimen: la gestualitat, l'expressió del rostre, el cos, com a signes que manifesten la persona. En el silenci parlen l'alegria, les preocupacions, el patiment, que precisament en ell troben una forma d'expressió particularment intensa. Del silenci, per tant, brolla una comunicació més exigent encara, que evoca la sensibilitat i la capacitat d'escolta que sovint desvetlla la mesura i la naturalesa de les relacions.

Allí on els missatges i la informació són abundants, el silenci es fa essen-

cial per a discernir el que és important del que és inútil i superficial. Una reflexió profunda ens ajuda a descobrir la relació existent entre situacions que a primera vista semblen desconnectades entre elles, a valorar i analitzar els missatges; això fa que es puguin compartir opinions sospesades i pertinents, originant un autèntic coneixement compartit.

Per això, cal crear un ambient propici, gairebé una mena d'«ecosistema» que sàpiga equilibrar silenci, paraula, imatges i sons.

Gran part de la dinàmica actual de la comunicació està orientada per preguntes a la recerca de respostes. Els motors de cerca i les xarxes socials són el punt de partença en la comunicació per a moltes persones que cerquen consells, suggeriments, informacions i respostes. En els nostres dies, la xarxa s'està transformant cada cop més en el lloc de les preguntes i de les respostes; més encara, sovint l'home contemporani és bombardejat per respostes a interrogants que mai no s'ha plantejat, i a necessitats que no sent.

El silenci és preciós per a afavorir el discerniment necessari entre els nombrosos estímuls i respostes que rebem, per a reconèixer i identificar les preguntes veritablement importants.

Això no obstant, en el món complex i variat de la comunicació emergeix la preocupació de molts relativa a les preguntes últimes de l'existència humana: qui sóc jo?, què puc saber?, què he de fer?, què puc esperar? És important acollir les persones que es formulen aquestes preguntes, obrint la possibilitat d'un diàleg profund, fet de paraules, d'intercanvi, però també d'una invitació a la reflexió i al silenci que, a vegades, pot ser més eloqüent que una resposta precipitada i que permet a qui s'interroga d'entrar en el més recòndit d'ell mateix i obrir-se al camí de resposta que Déu ha escrit en el cor humà. [...]

Cal considerar amb interès els diversos llocs, aplicacions i xarxes socials que poden ajudar l'home d'avui a viure moments de reflexió i d'interrogació autèntica, però també a trobar espais de silenci, ocasions de pregària, de meditació i de compartir la paraula de Déu. En l'essencialitat de missatges breus, sovint no més extensos que un verset bíblic, es poden formular pensaments profunds si ningú no descuida el conreu de la pròpia interioritat.

No sorprèn que, en les diferents tradicions religioses, la soledat i el silenci siguin espais privilegiats per a ajudar les persones a retrobar-se amb elles mateixes i amb la Veritat que dona sentit a totes les coses. El Déu de la revelació bíblica parla també sense paraules. [...] En el silenci de la creu parla l'eloqüència de l'amor de Déu viscut fins al do suprem. [...] Si Déu parla a l'home també en el silenci, l'home igualment descobreix en el silenci la possibilitat de parlar amb Déu i de Déu.

Descoberta pastoral a la diòcesi de Toulon .....

Durant els dies 16 al 20 d'abril dues delegacions dels bisbats de Solsona i Vic, encapçalades pels seus respectius bisbes, varen anar a la diòcesi de Fréjus-Toulon, convidats pel bisbe de la diòcesi, Mons. Dominique Rey, com a continuació del treball fet en el Congrés de Nova Evangelització de Manresa.

La visita s'orientava a compartir experiències, contextualitzant les vivències i accions en el marc de la realitat de Toulon per a servir d'inspiració i impuls a les nostres diòcesis. La diòcesi de Fréjus-Toulon viu el desafiament de la nova evangelització i per aquest motiu s'han desenvolupat iniciatives per a intentar de respondre a aquest repte

Aquesta diòcesi té una població d'1.100.000 habitants, 80% del quals viuen a la zona de la Costa Blava entre Marsella i Niça. Hi ha un 60% de batejats del total de població, i un 15% de musulmans. Consta de 197 parròquies, 307 sacerdots, 550 religiosos i 18 diaques permanents.

Durant aquest dies el grup de persones de Solsona i Vic varen poder conèixer i visitar diferents realitats, com el Seminari —on es formen actualment 86 seminaristes—, diferents comunitats que conviuen al bisbat integrades en la vida parroquial, organitzacions específiques per a la formació i informació dels catòlics en temes d'actualitat, ja sigui en l'àmbit eclesial com en el social.

Cal destacar l'estil de l'acolliment pastoral; la diversitat complementària dels estils pastorals presents; la sensibilitat general per a l'evangelització; l'aposta per evangelitzar des d'una petita comunitat quasi sempre centrada en una parròquia; la proposta d'evangelització a partir de cursos de fe per a matrimonis joves; i una altra proposta a partir d'un clar reconeixement de la situació eclesial de cada fidel i de l'itinerari fins a formar part del nucli militant i missioner de la parròquia.

Informa: Delegació de Nova Evangelització. (Solsona)

6

full

Breus .....

» **La Comunitat Santa Maria del Mas Blanc** convida al recés i a la vetlla de Pentecosta que començarà el pròxim dissabte dia 26 a les 10 h i acabarà l'endemà a les 12:30 h. La vetlla començarà a les 22 h. Hi haurà meditacions guiades, introducció al silenci i acompanyament personalitzat. Cal inscriure-s'hi prèviament: hostatgeria@santamariamasblanc.org / 661 876 083.

» **En la foto adjunta**, grup de participants en la IX trobada d'infants de primera comunió de l'arxiprestat del Ripollès. Aquest any es va celebrar a Gombrèn, el passat 24 de març, amb motiu dels 200 anys del naixement del Pare Coll. La trobada va ser preparada per les germanes dominiques i les catequistes de Campdevàrol

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat de Bages Sud (5) .....

Aquest mateix dissabte [25 de febrer] seguí la visita de Sant Pere de Rellinars. «Amb un mes hi he vingut tres vegades, digué el senyor bisbe: per l'enterrament del malaguanyat Mn. Joan Vilalta, per presentar-hi mossèn Silvà, que ha acceptat de cuidar-se'n, i avui per a la visita pastoral que estava programada.» La missa estacional i l'exposició al Santíssim foren seguides devotament i solemne. Tot sota el signe quaresmal tenyit de morat i acollint la proclama del crit de Jesús: «Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.» L'eixint de missa fou suficientment llarg perquè el prelat pogués saludar tothom i comentar la malaltia i la mort de l'antic rector, que exercí el càrrec durant uns trenta anys. De tant tocar se'ls trencà la corda del campanar. Ara n'hi han posada una de ben reforçada, perquè «mai no m'hauria pensat que les campanes m'acompanyessin tant», em digué una bona feligresa.

El diumenge 4 de març, al matí, és feu la visita pastoral a Santa Maria de Rocafort. El rector, Fulgenci Hitayezu, nascut a Ruanda, esperava l'arribada del senyor bisbe a la placeta de l'església. És un lloc estratègic, antiga frontera de marca, des d'on es veuen o s'endevinen les feixes de vinya d'abans de la fil·loxera. «El Bages —ens deia un home— era una comarca vinícola tan important com el Penedès ho és ara.» Salutacions, confessionari i catequesi. En l'homilia el senyor bisbe exhortà a escoltar sempre a Jesús, com ens ho diu el Pare en l'evangeli del dia, que era el de la transfiguració (Mc 9). Exposició del Santíssim amb la consigna de demanar a Déu molts i sants sacerdots. Agraïments i comiat.

Al migdia érem al Pont de Vilomara. Trobarem l'església amb un bon cor assajant i força gent pregant.

Confessions i catequesi. Missa estacional i sermó fervorós del pastor, molt escoltat. «El bisbe ens ha predicat molt bé», digueren unes dones en sortir. «Ens ha donat paraules de confort.» Exposició, agraïments i dinar de germanor cap a les tres tocases. Visita de malalts a domicili i reunió d'un Consell Interparroquial nombrós. El rector, mossèn Fulgenci, va presentar el que es fa a la parròquia, amb bon català sense accent. La gent l'ha aplaudit i ell n'estigué content. «Aquest capellà ens agrada perquè sempre sentim la seva riulla», em digué una consellera. Anàrem desgranant els problemes materials i espirituals i el bisbe ens anava responent tan bé com podia. Fins que se'ns féu fosc i tornàrem cap a casa.

El dissabte 20 de març, el senyor bisbe féu la visita pastoral a la bonica parròquia de Sant Mateu de Bages. S'hi arriba pel camí de vells avellaners. Que bonics en aquest moment de l'any! Consistents, torturats de branques a l'altura dels homes i generosos en flor, encara sense fulla. El rector, Mn. Antoni Jolis, el diaca, Mn. Florenci Gras de Callús, i molta gent l'esperaven a la plaça de l'església. Es va visitar el museu arqueològic i d'indústria agrícola que hi ha a la rectoria. La missa estacional fou ben cantada i concorreguda. L'homilia ensenyava que hem de permetre a Jesús que expulsi del temple del nostre cor tots els objectes de comerç amb el mal. Exposició del Santíssim, agraïments i salutacions. I, per concloure, l'anunci del rector: «Ara, hi haurà reunió amb el bisbe amb un representant de cada casa.» Feliç el poble que encara troba un membre per família per a reunir-se parlant de la parròquia amb el seu bisbe!

Temps difícils: grans esperances | Ester Busquets i Alibés .....

La celebració dels dos-cents anys del naixement del novel·lista anglès Charles Dickens (1812-1870), en plena crisi, ha fet que ressorgissin les comparacions entre els *Temps difícils* de l'Anglaterra victoriana narrats per Dickens i els temps difícils viscuts per milers de persones al cor d'Europa. La comparació entre els dos móns és atractiva, però també hi ha qui alerta que, al mateix temps, és una mica simplista. En aquesta línia una periodista recorda que «les misèries dels suburbis londinencs que tan magistralment va retratar el cèlebre novel·lista no tenen res a veure amb el benestar de què gaudim en l'Europa actual per moltes pallisses que estigui rebent». Però, més enllà del simplisme comparatiu, avui les desigualtats socials entre pobres i rics es continuen mantenint; per exemple, mentre el salari mitjà dels directius de bancs que han rebut ajudes públiques és de 773.000 € l'any, a Catalunya 25.000 famílies viuen amb menys de 400 € al mes, unes 225.000 famílies tenen tots els membres a l'atur, i més d'una tercera part dels desocupats ja no cobren cap subsidi.

Temps difícils, una de les novel·les més representatives de Dickens, és alhora la més social. Els seus personatges continuen ben presents entre nosaltres, amb noms diferents, però amb problemes semblants: taxes de desocupació elevadíssimes, xifra rècord de desnonaments, dependència del banc d'aliments, serveis de Càritas desbordats, dures retallades... La pobresa era

i és dolorosa, i ho serà sempre, sobretot per als qui la pateixen, però Dickens no es va quedar estancat en la dificultat sense sortida, també va escriure sobre la superació dels temps difícils, en la seva obra *Grans esperances*, on narra la història d'un infant enfonsat per la misèria però que gràcies a la seva vivor és capaç de sortir d'aquesta situació; es tracta d'una història molt dura però amb final feliç.

La comparació, encara que no ben exacta, entre el món de Dickens i el nostre, ens porta a una altra comparació, tampoc gens fàcil, però necessària: la de la perspectiva cristiana que mira Jesús, en la seva època i en la nostra, posant-se al costat de tots aquells que vivien situacions de pobresa i patiment. Jesús va dedicar part de la seva vida a defensar els pobres, a lluitar per la justícia, a denunciar tots els poders que no deixaven que el pobre pogués viure dignament. Molt més enllà de Dickens, la missió que es desprèn del missatge de Jesús és la de comprometre'ns a transformar el món perquè hi pugui regnar la justícia; i per a fer-ho no n'hi ha prou amb mirar les dificultats, sinó que cal col·laborar a erradicar la pobresa i posar-se al costat d'aquells qui més ho necessiten, sense oblidar al mateix temps de lluitar per canviar les estructures que generen desigualtat. La justícia —i la fraternitat!— és la gran esperança per a tots els qui viuen temps difícils. Dickens ho relata en les seves novel·les, Jesús ho viu amb la seva vida, i ens convida a fer el mateix a tots els qui creiem en ell.

Llibres | Aliment per al desig infinit, de Francesc Grané .....

Editorial Claret, dins la col·lecció Savieses, 14, ha publicat aquest llibre avalat amb un pròleg de Francesc Torralba Rosselló i un epíleg de Josep Maria Rovira Belloso. «Un llibre molt pensat i molt viscut» (Torralba) que porta «a reflexionar sobre el sagrament de l'eucaristia com un lloc de trobada entre l'eternitat i el temps» (Rovira Belloso). Per als qui hi participen, continua l'autor, «es tracta d'un àpat molt peculiar en el qual diuen establir contacte amb l'Infinit, fent-lo present en la vida quotidiana. Cada diumenge, a través d'aquest acte, milions de persones diuen transformar l'Absurd de la vida en una vida plena de Significat». Francesc Grané (Mataró, 1964) és casat i pare de tres fills. Té altres llibres publicats sobre temàtica religiosa. En

el que ara ens ocupa hi reflecteix la seva experiència com a creient contrastada amb la seva experiència humana i professional, a partir del «desig infinit» que tots portem dins nostre.

full diocesà | Solsona i Vic .....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60